

عنوان مقاله:

بررسی عملکرد حیاط مرکزی در اقلیم معماری سنتی دزفول براساس سایه ایجاد شده بر روی سطوح مختلف حیاط

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه بین المللی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

تورج جلیلی - استاد راهنما دانشگاه آزاد ماهشهر

احمد رضا کابلی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد ماهشهر

علی پناه یزدان - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد ماهشهر

خلاصه مقاله:

شکل گیری معماری و مطالعه روند آن نشان می دهد که همواره طبیعت نقش بسزایی در شکل گیری شهرها و به ویژه مسکن داشته است. در گذشته انسان و طبیعت در ارتباط با هم بود و در طراحی مسکن اقلیم و طبیعت را مورد توجه قرار داد است. استفاده از حیاط مرکزی الگوی بسیار کهن نیز در ساخت وساز مسکن بوده و به طور قابل ملاحظه ای در شهرهای مختلف ایران مورد استفاده قرار گرفته، قطعا چنین فضاهای مسکونی با بهره گیری از تدابیر مختلفی در اطراف این حیاط خانه شکل گرفته اند. تناسب و به حیاط مرکزی نقش عمده ای در تعیین میزان انرژی تابشی جذب شده در سطوح مختلف حیاط و ایجاد شرایط آسایش برای ساکنین ایفا می کند. برای رسیدن به این امر کوشش شده تا تناسب و ده مختلف حیاط در مسکن سنتی دزفول شناسایی شده و درویشان سایه دریافتی در سطوح مختلف حیات بررسی گردد. بدین سبب نمونه های مختلف حیات با استفاده از برداشت های میدانی تعیین شده و سایه حاصل از ابعاد مختلف اندازه گیری شده است. طبق نتایج به دست آمده در بناهایی که حیات آن ها دارای نسبت 1 تا 1/4 میان طول و عرض (حیاط با فرم مربعی شکل) و همچنین نسبت طول به ارتفاع 1/1 تا 1/2 (عمق متوسط (شب مناسب ترین میزان سایه در فصول گرم و روی کف و جدال نهایی چاپ خواهد شد. استفاده از این الگوی مناسب سبب افزایش سایر بر سطوح حیاط، از کاهش دمای جداره ها، کاهش بار سرمایه شیبست ساختمان افزایش حس آسایش ساکنین خواهد شد. این پژوهش از روش توصیفی تحلیلی و روش گردآوری داده ها از طریق مطالعات میدانی، اسنادی و کتابخانه ای ارایه شده است.

کلمات کلیدی:

دزفول، حیاط مرکزی، سایه، تناسبات، تابش خورشید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/588076>

